

A MI ÚJSÁG? UNK

Általános Iskola Hantos

2004. október

Sóki Tímeával, Hantos egyik legjobb fodrászával készítettünk interjút

- *Milyen volt a gyerekkorod?*

- Milyen volt a gyerekkorom? Hát... nagyon jó gyerekkorom volt. A szüleimmel is nagyon jó a kapcsolatom és nagyon szeretem őket. Sok helyre elvittek kirándulni, sokat jártunk mindenhova. Az apukám buszsofőr volt és mikor ment többfelé az országban engem mindig vitt magával.

- *Melyik volt a legjobb gyerekkori emléked, amire még most is szívesen emlékszel vissza?*

- A nagymamánál nőttem fel félig-meddig. Nagyon szerettem a mamánál lenni. Ott rengeteget játszottunk az unokatestvéreimmel, meg az utcabeli gyerekekkel.

- *Mi a hobbid?*

- Elég sok mindent szeretek. Például sportolni, szoktam járni rally-versenyekre elég régóta. Az autókat nagyon szeretem és régebben sokat sportoltam. Aerobicozni is szeretek.

- *Tudsz vezetni?*

- Nem, sajnos jogosítványom nincs, de szeretném a közeljövőben azt is megszerezni.

- *Szeretsz olvasni?*

- Szeretek olvasni is, elég sok mindent, de ami engem igazán érdekel az a természet. Szeretem a földrajzot, a biológiát, a környezetet. Sokat jártam kirándulni gyerekkoromban, meg most is.

- *Van kedvenc állatod?*

- Igen, van kedvenc állatom. A kutyákat nagyon szeretem. Nekem is van egy kutyám, egy magyar vizsla. Nagyon aranyos, most 9 hónapos.

- *A zenét szereted?*

- Igen, a zenét is szeretem. A zenében nincs semmi olyan konkrét, minden zenét meghallgatok. Legyen az egy klasszikus zene vagy egy mostani sláger.

- *Hány testvéred van?*

- 2 húgom van. Egy 19 éves és egy 15 éves.

- *Hova utaznál külföldre?*

- Amerikába.

- *Szeretsz emberekkel ismerkedni?*

- Igen. Szeretek sok embert megismerni, például szeretem a gyerekeket és remélem a gyerekek is engem.

- *Mindent elértél az életben amit akartál?*

- Hála Istennek igen, de még van egy álmom, ami titok.

- *Ha lehetne 3 kívánságod mi lenne az?*
- Később szeretnék 2 gyereket, ez a legnagyobb kívánságom most. Jövőre szeretnék menni tanulni, hogy amit eddig elértem még tovább fejleszthessem, ami elképzelésem van a fodrászüzlettel kapcsolatban.
- *Szereted Hantost?*
- Szeretem. Hat éve lakom itt, ennyi idő alatt megszerettem. Nagyon kedvesek az emberek és jó itt lakni. Pici kis falu és barátságos. Itt tervezzük a jövőt.
- *Van barátod?*
- 1 éve van már vőlegényem.
- *És akkor esküvő is lesz?*
- Egyszer majd igen. A közeljövőben, még nem foglalkozunk nagyon ezzel. De lesz, ez biztos!
- *Azt mondtad két gyereket szeretnél. Milyeneket?*
- Hát az mindegy, hogy fiú-e vagy lány!
- *Gyerekkorod óta fodrász akartál lenni?*
- Igen, volt egy olyan gyerekkoromban otthon, hogy mindig levágtam az unokatestvérem haját. De egyébként 8. osztályos voltam, amikor először rájöttem arra, hogy nekem tetszik ez a szakma és akkor az osztályfőnököm biztatásával jelentkeztem fodrásznak.
- *Jó tanuló voltál általános iskolában?*
- Általános iskolában igen, de később a szakmunkás iskolában már sokkal nehezebb volt. Dunaújvárosba jártam a Lorántffyba, de gyakorlati helyet Mezőfalván találtam csak magamnak, oda jártam gyakorlatra 3 évig.
- *Volt olyan, hogy extrém frizurát kellett készítened?*
- Volt. Nagyon sok kérés van. Főleg Szilveszterkor voltak különleges kérések. Különleges színeket és hajvágásokat kértek. Így sokszor meglepődök.
- *Melyik volt a legextrémebb?*
- Például kontykészítés volt, és az elég nehéz. Ott kellett egy olyan frizurát csinálnom, amit egy újságból hozott egy vendégem. Elég nehéz volt.
- *És sikerült?*
- Hála Istennek igen.
- *És tetszett is neki?*
- Igen.
- *És mondták néha, hogy elrontottad a frizurát?*
- Igazából attól nem félek, legjobban a vendégek véleménye számít. Megcsinálok egy frizurát és utána megbeszéljük, hogy jól sikerült-e. Elmondjuk egymásnak a véleményünket és szól, ha mégsem tetszik.
- *Volt olyan vendég, akinek egyik sem tetszett?*
- Volt, igen.
- *Szokott fájni a kezed hajvágás után?*
- Műszak után eléggé, de a lábam akkor, ha sok vendég van.
- *Mennyi idő alatt sikerült ezt a helyiséget berendezni?*
- Fél év. Az engedélyek megszerzése tartott sokáig.
- *Ennek a fodrászatnak mi a hátránya, ha van?*
- Igazából hátránya nincsen, én úgy gondolom szeretem ezt csinálni, nagyon rendeselek a vendégek, hála Istennek jó vendégeim vannak. Szeretem ezt a szakmát. Szoktam menni Pestre szakmai továbbképzésre, igaz ritkán jutok el. Amit szeretnék, hogy versenyekre mehessek továbbfejleszteni tudásomat, mesterfodrász mellett dolgozhassak és kimenni külföldre.

Adalékok Hantos történetéhez

A Batthyány család hantosi birtokát és kastélyát az 1840-es évek elején vásárolta meg Zichy Károly (1785-1876), a család cifferi ágának megalapítója. Halála után a birtokot idősebb fia Nepomuk János (1820-1911) császári és királyi kamarás örökölte. Zichy Nepomuk János Somogy vármegye virilistájaként fél évszázadon keresztül tagja volt az Országgyűlésnek. (A virilista olyan képviselő, aki mandátumát nem választás során szerezte, hanem a legnagyobb adót fizetőként kapta.) Róla szól Mikszáth Kálmán 1885-ben írt karcolata.

Zichy Károly lányai, Antónia (1816-1888) és Karolina (1818-1903) szintén országos ismertségre tettek szert. Antóniát Batthyány Lajos, az első független felelős magyar miniszterelnök, Karolinát pedig Károlyi György, a reformkor egyik legnagyobb formátumú alakja vette feleségül.

A Károlyi házaspár a Károlyiak ősi fészkeben, a Szatmár megyei Nagykárolyban telepedett le. A nagykárolyi kastélyban azonban csak tavasztól ősziig időztek, a hideg hónapokat Pesten, a Károlyiak Egyetem utcai palotájában töltötték. A reformkor társasági életének színhelyei a nemesi családok szalonjai voltak, melyek közül a Károlyiaké is sokak által számon tartott találkozóhely volt. Így ismerkedett meg Karolina is a nemzetébresztő Széchenyi Istvánnal, az ellenzék vezérével, Wesselényi Miklóssal, a későbbi kiegyezés atyjával, Deák Ferencsel, de számos író, költő is ellátogatott otthonukba. Országos gondok vegyültek a beszélgetések fonalába: az árvíz sújtotta Pest felvirágoztatása, a Tiszavölgyi Társaság megalakításának eszméje, az Országos Magyar Gazdasági Egyesület, a Lánchídi Társulat. Az ország gazdasági felemelkedésének, a függetlenségnek gondolatai már ott kristályosodtak a Károlyi-szalon falai között, melyekkel szemben az akkor 20-as éveiben járó Karolina sem volt közömbös. Nemcsak a társaság vendéglátó úrnője volt, hanem bekapcsolódott a beszélgetésekbe, tudott véleményt alkotni, lelkesedni, amire a férfiak is odafigyeltek. Petőfit, a szabadság szellemét hordozó költőt is elbűvölte a Zichy testvérpár, Karolina és Antónia eszmeisége, következő versét róluk írta.

Mányoki Zsolt

Károlyi Györgyné Zichy Karolina

Zichy-címer a hantosi kastélyból

Petőfi Sándor:
Batthyány és Károlyi grófnék

Nekem nincs semmim, semmim a hazában,
 De én egészen az övé vagyok;
 Bánat- és örömkönny forr szememben, amint
 Sötétül napja avagy fölragyog.

Örömkönnyeim, óh ti gyér vendégek
 Minálunk a hű honfiszem felett!
 Ha föl nem törtök most a telt kebelből:
 Édes terhétől szívem megreped.

Láttátok-e a két tündérvirágot?
 Borús hazánknek két sarkcsillagát?
 Evezhetsz bátran, nemzetem hajója!
 Nem veszthet az célt, aki ilyet lát.

Én láttam, láttam! Megmutatta őket
 Szent vágyimnak a szövétnekfény;
 Hanem mi volt e fény a lánghoz képest,
 Mely akkor égett keblem belsején.

Ott álltak ők mint égi jelenségek;
 Szokatlan köztünk ilyen látomány:
 Hogyha sokáig néztem volna őket,
 Szemfényemet vesztettem volna tán.

S hallottam édes ajkaik zenéjét;
 Hallottam őket halkán mondani,
 Mit tetteik rég fennszóval beszélnek,
 Hogy ők a honnak hű leányai.

Miért nem voltam a lég ajkaiknál?
 Hogy vittem volna szét a hangokat,
 Mint napvilágot minden egy magyarhoz,
 Kit éj környékez honfibú miatt.

Ragyogjatok ti ébredő hazámban
 Hajnalsugárral, testvér csillagok!
 Sugárotokra, Memnon szobraképen,
 A nemzet áldást zengedezni fog.

Pest, 1844.

Batthyány Lajosné Zichy Antónia
 (1860 körül)

»PICI PIROS ALMA«

(Epilóg »a műtárlat és művészet« című, tegnapelőtt megjelent cikkhez)

Tekintetes Szerkesztő Úr!

A Roskovics Ignác »megvett«, vagyis inkább »meg nem vett«, almát áruló menyecskét ábrázoló képével ismét történt valami.

Ugyanaz nap, melyen a »Pesti Hírlap«-ban megjelent amaz élénk tárca (olyanforma íze volt, mintha a mi Scarronunk írta volna), megjelent a kiállításon gróf Zichy Nepomuk János úr, aki az ominózus kép szemléletébe merülve felkiáltott:

- Ejnye be gyönyörű kép! De kár hogy el van adva.

Meghallja e félig kimondott sóhajt Telepy (mert Telepy mindenütt jelenvaló és mindent meghalló).

- Megvenné méltóságod?

- Meg. De látom, későn jöttem.

- No nem éppen, éppen...

- Hogyan? Volna még remény?

- Hát tetszik tudni, a képet megvette ugyan Zichy Jenő gróf, de...

- Ah a Jenő?

- De hát úgy áll a dolog, hogy még sehogy sem áll... Bizonyos is, meg nem is! Egyszóval dubiózus... Azért hát, ha megengedné a gróf, levelet írnék neki. Én hiszem, hogy ő úgysem akarja komolyan megtartani.

- Úgy? Akkor hát legyen szíves, írjon neki, s ez esetben én bizonyosan megtartom. Mi az ára?

- Ezer forint.

- Helyes. Írjon neki.

Megörült a biztos vevőnek Telepy. Tehát most már mégis túladtam a kis menyecskén, kinek tele van a köténye Matlekovits-almával.

S vígan ugrándozva megyen az íróasztalához, megírván a levelet Zichy Jenő grófnak a következőkben:

Kegyelmes uram!

Gróf Zichy Nep. János úr öméltósága ma a műtárlaton volt, s megnézvén a Roskovics »Pici piros alma« című képét, elhatározta, hogy azon esetben ha excellenciád lemondana, megveszi. Ennélfogva méltóztassék, kérem, nyilatkozni, hogy megtartja-e a képet vagy pedig eladhatom gróf Zichy Nep. János úrnak? stb.

Nemsokára visszaérkezett a válasz: egy illatos levél. Piros a pecsétje, finom a hajtása:

Tisztelt uram!

A kép végtelenül tetszik nekem, s nincs a világon senki, akinek a kedvéért arról lemondtam volna, csak éppen gróf Zichy Nep. János tisztelt rokonom.

Fájó szívvel bár, de neki átengedem a képet azon kikötéssel: viszont ő engedje meg, hogy minél többször meglátogathassam, s az ő házában legalább mint vendég gyönyörködhessem a nagyszabású műalkotásban.

Ajánlom magamat. Éljen a haza! stb.

Gróf Zichy Jenő

»Hála istennek! - monologizált Telepy. - Most már post tot discrimina rerum, mégis célhoz jutottunk. Nosza, értesítse egyitek a művészt, hogy a kép most már *csakugyan* el van adva, egy másitok pedig szaladjon el Zichyhez a Zichy levelével... de nem... mégsem, Zichy János grófhhoz magam megyek el... De nini, éppen itt jön a gróf maga... Ah, mily szerencse!«

Valóban Zichy János gróf lépett be.

- No, hogy állunk?

- Itt van a levél, méltóságos uram.

- Lemond?

- Természetesen. Rendben van. Óexcellenciája nagy gentleman az ilyenekben. De méltóztassék elolvasni. (Átadja a levelet.)

Zichy Nep. János gróf összeráncolt homlokkal kezdi olvasni, miközben arca folyton borúsabb.

»Ah! A Jenő igazán jó fiú. Íme lemond. Az én kedvemért? Én vagyok az az egyedüli ember. Fájó szívvel teszi... Szegény Jenő! Nagyon tetszik neki a kép... S mégis lemond. Hozzám akar jönni, hogy ott mindég láthassa. Csodálatos, hogy így bele tud szeretni, a bohó, egyes tárgyakra. És mégis lemond. Igazi Zichy. De az ördögbe, én is Zichy vagyok. S ha le tud mondani az én kedvemért, miért ne mondhatnék le én az ő kedvéért? Úgy, úgy...«

S ezzel odafordult Telepyhez :

- Írja meg, kérem, Jenő grófnak, hogy látván a leveléből, mennyire ragaszkodik a képhez, nem akarok neki szomorúságot okozni - *tehát semmi esetre sem tartom meg.*

Ezeket mondva sarkon fordult és eltávozott.

Ez a »Pici piros alma« kép megvétele történetének második felvonása.

De a kép természetesen még most sincs megvéve. Ott vagyunk, ahol voltunk.

Kíváncsian várjuk a kép harmadik eladási esetét, mely kétségkívül nem fog elmaradni, és helyet ad egy negyedik eladási esetnek.

Mikszáth Kálmán

Roskovics Ignác: Pici piros alma

1956 október 23.

1956. október 23-án Magyarországon nemzeti felkelés kezdődött, amelyet a tömegek gazdasági-politikai elégedetlensége és az ország Szovjetunióknak való alárendeltséget váltott ki. A felkelést diákok, munkások, katonák és értelmiségiek irányították, akik között sokan voltak kommunisták, vagy volt kommunisták. Október 23-ra nem készült semmiféle terv, mint ahogy 1848. március 15-én a "márciusi ifjak" sem készítettek ilyesmit. A fiatalság spontán kezdeményezésére megmozdult Budapest népe, majd felkelt az egész ország. Mint a magyar forradalomról készített ENSZ jelentés is megállapította: "Valótlan az az állítás, hogy a felkelést a magyarországi reakciós körök szították, vagy, hogy a felkelés a nyugati <imperialista> körökre támaszkodott." 1956 őszén Magyarország, még hozzá törvényes kormányával, törvényes miniszterelnökével együtt Európában elsőként szállt szembe a szovjet hatalommal.

Az 1956-os forradalom és szabadságharc a magyar nép legnagyobb - saját erőből és akaratából eredő - nemzeti tette volt a XX. században. Ezért válhatott már a széthulló Kádár-rendszer idejében jelképpé október 23-a. Ezért kiáltották ki 1989. október 23-án Magyarországon a köztársaságot, folytatva, az 1956-os forradalom törekvéseit, kiteljesítve céljait, megvalósítva álmait: szabad országban szabad polgárok államát létrehozva az addigi "népköztársaság" helyett. Ezért határozott úgy az Országgyűlés 1991-ben, hogy e nap hivatalos nemzeti ünnep.

Polányi Lilla

Szüreti felvonulás!

Most is, mint minden évben megrendeztük a szüreti felvonulást. Sokan megnézték minket. Sokan fényképeztek és a Feil Laci bácsi lekamerázta. Minden sarkon megálltak és a bíró beszéde után a néptáncosok táncoltak és énekeltek. A lovas kocsik előtt mentek a betyárok és csattogtatták az ostorjaikat. A bálba is sokan elmentek. Cigányok is voltak és megint rendesen koldultak és azt hazudták, hogy már egy hete nem ettek. Este a bálba a bíró elmondta a szövegét. És utána a néptáncosok ismét táncoltak. Az emberek jól mulattak. És persze jól berúgtak. Reggelig ment a mulatás. Szerintem nagyon jól sikerült ez a szüreti felvonulás.

Cséza István

Könyvajánló

„RÖHÖG AZ EGÉSZ OSZTÁLY

Az ördög bújt az osztályba. Reggel, mikor bejöttünk, új szemétládát találtunk. Szép, nagy szemétláda, politúros. Azonnal kiderült, hogy egész kényelmesen el lehet férni benne. A szemetet természetesen kiszedjük belőle, és szépen eltrancsírozzuk a tetején. Ehhez művészi ösztön kell. Körös-körül egyenlő távolságban kenyérbelek jönnek: közepére, mint valami dísz tárgy, egy nagy darab szalonnahéj. Mindenki rendez valamit: régi vasakat, tollszárat viszünk a szemétkiállításra, amit belépődíj mellett mutogat a Deckner. A második tíz percben váratlanul kitör a céduларagasztás. Először Kelemen hátán jelenik meg egy rövid jelentés, mely tudtul adja, hogy az illető önmagát "szamár"-nak minősíti, s ezt minden külön értesítés helyett állandóan reklamírozni óhajtja. Kelemennek aztán bizalmasan megsúgja valaki, hogy elhatároztuk, hogy cédulát ragasztunk Roboz hátára, Kelemen röhög magában, és csakhamar feltűz egy hasonló cédulát Roboz hátára. Roboz már öt perce röhög velünk együtt Kelemen céduláján. Kelemen már fuldoklik, hunyorog a szemével - a röhögés nő, dagad, egyre vidámabb lesz, orkáná fajul -, de minél jobban röhögnek ők egymáson, mi annál jobban röhögünk őrajtuk.
...

Gál Tamás és Ménesi Róbert

Mozi ajánló

A legelő hősei

Rendezte: Will Finn, John Sanford

Szereplők: G. W. Bailey, Roseanne Barr, Bobby Block, Steve Buscemi, Carole Cook, Charlie Dell

Home on the Range

-- színes amerikai animációs film, 76 perc, 2004 --

A film főszereplői ezúttal is állatok, egész pontosan tehének, akik egy vadnyugati farmon tengetik boldog hétköznapjaikat, amikor jön a szomorú hír: a birtokot adósság fejében elárverezik. A három jószág nem ül tétlenül a tőgyein, úgy határoznak, nekivágnak a prérinek, hogy megmentseék otthonukat. Merész tervük szerint elfogják a retteget Girnyó Daltont és az érte járó fejpénzzel kifizetik a farmot, arra azonban nem számítanak, hogy a banditára más is feni a fogát.

Pókember 2

Rendezte: Sam Raimi

Szereplők: Tobey Maguire, Kirsten Dunst, Alfred Molina, James Franco, Elizabeth Banks

Spider-Man 2

-- színes szinkronizált, amerikai fantasztikus film, 127 perc, 2004 --

Peter Parker (Tobey Maguire) egyetemre ment. Új barátai közül senki sem tudja, hogy a természettudományok iránt érdeklődő csendes, szemüveges fiatalember, ha nem látják, egészen átalakul. Testhezálló, piros-kék ruhában háztetőről háztetőre lendülve küzd a gonosz ellen. Akivel mindig újra szembetalálkozik. Egy laboratóriumban megismerkedik Dr. Otto Octaviusszal (Alfred Molina), a jótékony tudóssal, és a tanítványául szegődik. Nem is sejti, hogy egy félresikerült kísérlet következtében Octavius doktor Oktopuszá, a félig gép-félig ember, de teljesen gyilkos polippá változott. A jó védelmezője és a rossz útra tévedt orvos hamarosan szembetalálkozik.

Viccek

Tanár osztja ki a dolgozatokat. Az egyik diák padjánál megáll.

- Remélem, most utoljára kaptalak rajta a puskázáson!
- Én is...

- Milyen volt az utazás?
- Á, borzalmas, egész végig esett az eső.
- Azért egész jól leburnultál!
- Csak a rozsdától van.

Pistike hazajön mérgesen az isiből!

- Anyu már mindenre rájöttem! Nem is a gólya hozott engem! - mondja mérgesen.
- De Pistike, hogy érted ezt?
- Hát úgy, hogy a gólya költöző madár és ősztől tavaszig itt sincsen, én pedig decemberben születtem

Az elsős Pistikét megkérdezi az apukája:

- Ha van neked 3 barackod, és én még adok neked 2- tőt, hány barackod lesz?
- Nem tudom apa mert mi az iskolába almával számolunk.

Mondd, Pistike, te melyik tantárgyat szereted a legjobban?

- Hát a fizikát...
- De hiszen ti még nem is tanultok fizikát!
- Éppen ezért.

Léhner Alexandra és Setela Krisztina

Viccgűjteménye

